

M Karvolk že v svojih tacah ima

Iz njih nikoli več radovoln ne da.

12. Farške kuharce, pa oštirske kelnarice

Bodo malokdaj varčne gospodarice.

327/81

Pripovedke pa so sledeče to in tam znane.

1. Pripoveduje se, da Škofova planina, počeljava Kamniških planin, veliko jezero v svojim trebuhu hranuje, da včasih v njemu veliki hrusin brus, vihar, gospodar, da se v timu jezereu tudi ribe, posebno posterve nahajajo, od katerih včasih en del pri terpečim viharju iz jezera v iz tega jezera izviraajoči vrelci, in iz tega v narastni potok Bela pridijo. — Resnica pa je, da v podnožju tote planine, v Beli pri svetemu Nikolavžu, Špitališke fare, kakor tri četrтинke hoda iz Motnika, čisti sludeno iz skalovja izvira, se kmalo v bistri potoček spremeni, mnogo zlahkndh ribic, posterv, ima, pa tudi posebno v poletju kaj prijetno vodo za piti da, in se v dolini, kadar je zkozi pol ure hoda mejoč med Motniško in Špitališko fars bil, v potok Reka ali Motnik izliva. — Da vresnici tukajšni nekdanji prebivalci se misno od zgornj omenjenega jezera sanjali so, je dokaz to, da v letu 1834, kadar je oplošna, in tedaj tudi tukraj huda suša je trajala, in ko je tukajšne voda se tako posušila in zginila, da mlinarji Motniški, kati-

ri vendar vse koz dovolj vode za mleti imajo, ticas niso mogli mleti. Zatega del se je neki mlinar s. Malija Stribar po imenu namenil, toto okalovje, iz katiriga potok Bela izvira raztrusiti, da bi skuzi to vec vode si pridobil. Pa strah, da bi utegnilo potem jezero iz planine z vso mocjo vun pridreti, in tako Motniško dolino v novo jezero spremeniti, je njega od starjenega namena odvernil.

Pri Merinci, vasi Vranske fare, eno dobro ure hoda iz Motnika se je tudi v podnožja tote planine nek-grantana jama, brez en, nahajala, in znabiti je so, v kltri jami se je voda brez vsiga dna znajdila.

V toto jamo je pri neki priliki en par volov v jarem vpreženih padlo, pa nič več od volov kakiga sledu kaj ni bilo.

Tudi od Bemdeniške se pripoveduje, da ona veliko jezero v sebi obsega, da ona se ima enkrat raztrusiti ali razvaliti, in da potem cela lepa Savinska dolina bude v jezero spremenjena. Zato pa, da bi Bog tega ne bi pripustil, se je v Celji za zmiraj in za vsaki dan ob sedmi uri zjutraj sveta masa z blagoslovom uredila, katira se tudi sicer v resnici bere, pa iz kaj za enega namena, pisatelju totega ni znano.

Je od boja z medvedom ali sprava dolgega souraštva v letu 1770, katero prigadbo sem iz ust sivega starčka olišal, bi zamogel, v pozneje s; ona bode znala pol drugo pisano polo obsegati s; ako bi z njo ustregel, priobčiti; prosim tedi blagovolite mi naznaniti.

327/82

↑ Tiar običaj lukajšnih prebivalcov zadeva, ni skoraj nič od družik sosednih Vranskega in Šentgotartska razločen. Postne seme, kakor je znano, da po celi Širanjski in spodno štajerski, bi rekel, na Šurentov dan okoli rogovi lijo, tako tudi tukaj.

Napravijs namrcč fantje na debeli ali pustni torek popoldan tako imenovano semarijo, "kamelo", kjer se več fantov v semenski oblačila veržejo in kamelo po celim trgu okoli vodijo. Pred kamelo žene Šurent, Pust, z dolgo gajžlo ali bičom pokajoč en par sem, most in ženska, ki morata "pluh" vlejčti, zato ko nista hotela se vženiti ali omožiti, ako ravno sta bila snubljena.

Toti par zelo joka in stoka, se na tla meče, pa tudi velike skoke dela, tako, da se mu more vse smejati. Šurent ju pa pridno z svojim bičom bije in tako nju jok in stok pomnožuje. Na kameli pa jekdari ta mali Šurent, kateri iz kamele na kamelo skakaje, semarijo v veliki procesiji spremljajoče otroke vodi, pa jih tudi